

Gunnar Ekholm, ensamseglare vital nestor och ledstjärna.

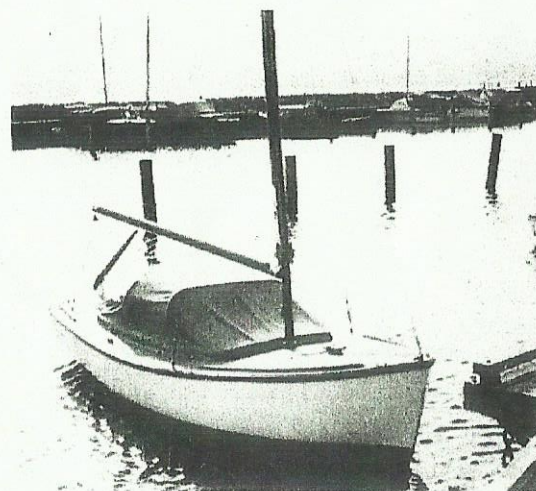
En briljant lysande ledstjärna har 78-åriga seglaren Gunnar Ekholm i Sundsvall under snart 5 decennier varit för en på sitt sätt unik seglarklan, omfattande fader Gunnars 5 söner och deras familjer. Totalt rör det sig om 16 personer i den seglande familjeskaran och därtill kommer alltså fader Gunnar som överhuvud. I skaran ingår 7 unga flickor och pojkar — de flesta ännu i jolleåldern — tillhörande den generation som inom överskådlig framtid på allvar skall fram i rampluset.

I slutet av 20-talet lät Gunnar Ekholm bygga sin första båt, en Trollunge, ritad av Bertil Bothén. Drygt 6 m lång var farkosten, som förde 15 kvm segel. År 1930 tog redare Ekholm sin första båt i besittning. Hon byggdes av den riksbekante Nils Sundin och hans söner i Docksta. Kajsa blev skutans namn. Hon var byggd på klink och seglades länge av Gunnar Ekholm. Sedermera övergick hon i Sigurd Rödströms ägo och seglades därpå av ytterligare en sundsvallsbo, innan hon sköptes iväg till Östersund. Kanske seglar hon alltjämt i Storsjön, vars tvivelaktiga odjur möjligen ibland tar sig en titt på 47-åringen.

Gunnar Ekholm förvärvade i sinom tid en drygt 4 m lång seglare av Fisksättras fabrikat. Han tog därmed steget över från trä till plast. Gissar man att den tidigare genuina träbåtssegelaren Gunnar skulle ha haft några fula ord att säga om den i jämförelse med trä tämligen själlösa plasten med sin glasfiberarmering, så är man ute på hal is. Fader Gunnar ångrade inte övergången till plast. Han anser att det är avsevärt lättare att hålla ett plastskrov med sina släta ytor rent. En klinkbyggd träbåt, t ex Trollungen, är det däremot jobbigt att skrapa och hålla ren i näten.

Fader Gunnars lilla seglare från Fisksättra heter kort och gott Fia. Otaliga seglatser har hon gjort med sin ensamseglande rorsman. Ända in på äldre dar har denne lugnets och fridens amatörsejörin hållit på med sina friska färder över skärgårdshaven. Med smörgåspaketet och termoserna under armen eller i unikboxen har han hundratals gånger embarkerat sin lilla Fia nere i småbåtshamnen eller annorstädes, kastat loss, satt segel och styrt ut över fjärdarna i med- eller motvind. Runt t ex Draghällan har han dragit sin kos och mått gott för det mesta i den glittrande ytterfjärdsmiljön, medan lätta brisar eller små ettriga kulingar fyllt seglen. Strandhugg har han gjort i undersköna Vindhems hamn, där smörgåsarna och termosdrycken smakat läckert. I lagom skymningstid gick han till segels igen, kryssade eller slötrade hemåt över Sundsvalls yttre fjärd. Mötte Polar Express på resa till Wasa, guppade skönt i hennes bogsvall. Tjuvholmens fyr ledde elegant med sitt snabblixtsken. I väst, syd och nord glimmade stadens ljus i all vänlighet och borta vid Heffners hade fader Gunnar inseglingmärket till sin lilla hamn. I behaglig tid, mestadels innan Gustav Adolfs kyrkas tornur förkunnade midnattstimmen, låg Fia där åter i sin egen natthamn. En rutinerad enmansbesättning beslog seglen, kollade att allt var okej, tog promenaden hem. I tankarna lekte nya små men angenäma minnen från ännu en skön singlehandedkryssning. Och snart bär det åter iväg ut på fjärden, där nordvästen kanske gormar som många gånger förr och småvågors vita skumtoppar hoppar kråka över sig själva.

Gunnar Ekholm har alltid perfekt omhuldat det viktiga ämnet säkerhet på sjön. Förr var räddningsvästen av någon anledning inget obligatorium i fritidsbåtar.

Fia — ensamseglare Gunnar Ekholms trogna lilla skuta.

Men tiderna har dessbättre ändrat sig även därvidlag. Ingen fritidskeppare seglar idag utan livväst, den skall finnas för varje person ombord. Fader Gunnar har föregått med fint exempel och funnit livvästen vara en effektiv gardering, utfall att man skulle råka plurra i. Visserligen har han tack vare skickligt uppträdande ombord i sina rätt små båtar aldrig råkat hamna utombords men för säkerhets skull har livvästen ändå behållit plats.

Svante

Einar

Dag

Lennart

Hans

Fem söner i Gunnars kölvatten

När man talar om Gunnar Ekholm som en stor seglarfamiljs ledstjärna kommer man omedelbart in på de fem söner, som tillsammans med fader Gunnar bildar en säkerligen enastående seglarstätt, möjligen unik i hela vårt land. Sedan åtskilliga år har Svante, Einar, Dag, Lennart och Hans Ekholm följt prydligt i pappa Gunnars magnifikt porlande kölvatten. De fem söner har med tiden bildat sina familjer och i den ekholmska klanen finns redan fina företrädare för den generation som tar vid härnäst.

Broder nummer fyra är Lennart, fastighetschef i Sundsvall för Konsum Y län. Garvad och oförvägen seglare även han. Med sin Maxi 77 "Pingo" är han jämte maka och två döttrar en av dessa härliga skärgårdarnas och de öppna havens betvingare. När tiden så medger.

Yngst av de fem bröderna Ekholm är Hans, elförman hos Åsberg & Thunström. Han kom som grabb in i seglarområdet och fungerar som vass gast i Harry Widmarks IF-båt Caisa. Hustru, son och dotter följer med stort intresse Hasses segelsättande och skothalande engagemang. Andra meriter på sportens område har Hans från Tunadals IF, där han spelat ishockey.

Åter till faderskapet

Fader Gunnar har genom åren förvaltat sina seglarpund mönstergillt. Han har lärt sig vad som är värt att veta inom nöjesseglandets gebit. Men inte bara det — han har också utan att egentligen behöva besvära sig, lyckats fostra fem söner till aktiva och effektiva sjösportare, nyttiga individer i samhällsliv och produktion, förstklassiga amatörsjömän.

Alla sönerna är överens! Det är skönt att komma fräsande i fader Gunnars kölvatten, det kölvatten som är mer åtråvärt än det självaste världsberömda clippern Cutty Sark lämnade efter sig under sina legendariska seglatser. När klutarna står spända som trumskinn, skummet yr kring bogen och vindarnas alla skilda melodier i dur och moll spelar upp i riggen, då är livet ljuvligt.

Dessa raders präntare hörde en gång en seglingsfantast säga: segling är i alla fall segling, vad därutöver är, är av ondo. Så extremt uttalar sig naturligtvis ingen äkta ekholmare. Men visst har de tydligt klargjort att segelsporten är utomordentligt fascinerande.

Gunnar E. — inte bara seglare

Även utanför det praktiska seglandet har fader Gunnar stöttat Segelsällskapet. På 40-talet, när andra världskriget drog ut en mängd SSS-are till Flottans och andra vapengrenars förstärkta försvarsberedskap, blev det ont om folk här hemma. Frankt ryckte Gunnar Ekholm in i SSS-sekretariatet, som han skötte lika minutöset som när han under många skickelsediga år utövade sin kamrerargärning hos Skönviks AB och senare på andra poster inom SCA. Segelsällskapets 100-åriga arkiv i klubblokalen har Gunnar Ekholm också erforderligt sanerat och finjusterat så att det idag framstår som en prydnad.

Som amatörfotograf i elitklass har den vitale seglarveteranen varit mycket flitig. Hans talrika bilder från en omfattande seglarepok finns väl samlade och hans negativarkiv hemma i villan vid Strömgatan är bland det mest välordnade man kan få se på området.

Sport och idrott är livsvillkor för Gunnar Ekholm. Han har själv vid sidan av allt seglandet varit aktiv skytt. Skidorna spänner han ännu vid 78 års ålder på sig och

gör uppfriskande turer i förståndigt tempo till Huli och andra relativt närbelägna mål.

En fanfar

Det som här skrivits är en fanfar med adress Gunnar Ekholm. Hans insatser som ensamseglare, hans jobb för segelsporten och SSS är berömvärda. Att han under nära 50 seglarår hållit en förträfflig kurs bekräftas av att sönerna med idel nöje följt honom. Det är ovisst om han sommaren 1977 återupptar sina dagliga seglatser över Sundsvalls fjärdar. Fader Gunnar är en klok seglaramiral och vill i rättan tid överlåta åt någon annan att axla manteln som Sundsvalls — och kanske hela Norrlandskustens — äldste aktive nestor på seglarhavet. Med flaggan i topp har Gunnar Ekholm alltid seglat i dubbel bemärkelse. När han drar sig tillbaka från många års singlehandedaktivitet i egen skuta, övergår han möjligen till gästjobb i sönersnas båtar. Då är det måhända dags för den unika femklövern seglarbröder att tänka på stor flaggning över alla toppar.

Well done, go on!

Den här berättelsen kring en seglande far och hans fem sjösportarsöner med familjer kan göras ännu mycket längre. Måhända kunde man alternativt ha koncentrerat den till de lätt räknade orden: Fader Gunnar och grabbarna: Well done, go on!

Åke Silén.

Gunnar seglar "Eken" 29.8.1954

Foto: Norrlandsbild/Ragge Ellefsson